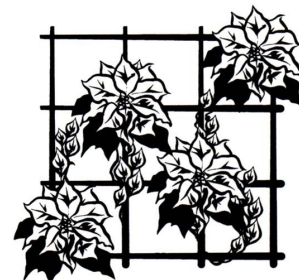

4. neděle adventní C

Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána. (Lk 1,45)

První čtení

Micheáš 5, 1-4a

Toto praví Hospodin: "A ty, Betléme Efratský, maličký jsi mezi judskými rody, z tebe mi vyjde ten, který bude vládcem v Izraeli, jeho původ je od pradávna, od věčnosti. Proto je (Hospodin) opustí až do doby, kdy rodička porodí; potom se zbytek jeho bratrů vrátí k synům Izraele. Bude stát a pást v Hospodinově síle, ve velebnosti jména Hospodina, svého Boha, oni pak budou požívat míru, neboť (jeho moc) se rozšíří až do končin země. On (sám) pak bude pokojem."

Druhé čtení

Židům 10,5-10

(Bratři a sestry!) Když Kristus přicházel na svět, řekl: "Dary ani oběti jsi nechtěl, ale připravils mi tělo. V celopalech a v obětech za hřích jsi neměl zálibu. Proto jsem řekl: 'Tady jsem, abych plnil, Bože, tvou vůli, jak je to o mně psáno ve svitku knihy.'" Po prvních slovech: "dary ani oběti, celopaly ani oběti za hřích jsi nechtěl a neměls v nich zálibu" – a přece to (všechno) se obětuje podle Zákona – hned dodává: "Tady jsem, abych plnil tvou vůli." To první ruší, aby ustanovil to druhé. A touto "vůlí" jsme posvěceni obětováním těla Ježíše Krista jednou provždy.

Evangelium

Lukáš 1,39-45

V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do jednoho judského města v horách. Vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu. Jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, dítě

se radostně pohnulo v jejím lůně. Alžběta byla naplněna Duchem svatým a zvolala mocným hlasem: "Požehnaná tys mezi ženami a požehnaný plod života tvého! Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně? Vždyť jakmile zazněl tvůj pozdrav v mých uších, dítě se živě a radostně pohnulo v mém lůně! Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána!"

K zamyšlení

V této mši čtvrté neděle adventní vnímáme intenzivně živý ruch posledních předvánočních dní. Možná jsme již vynesli jesličky ze sklepa, jak to děláme každým rokem. Jaká je to naděje a očekávání, která nás spojuje s Ježíšem, jehož narození v jesličkách si opět připomeneme za několik dní? Očekáváme vůbec ještě něco jiného, než jen dárky a slavnostní večeři? Jak a kdy toužíme po Ježíši Kristu, po jeho blízkosti, po jeho příchodu? Voláme Ho nebo je toto naše volání vydlážděno jinými, daleko důležitějšími povinnostmi? Umíme my křesťané žít radostněji než jiní lidé, protože si připomínáme Kristovo narození s vírou v jeho příchod?

V těchto dnech se všude setkáváme s nadějemi a touhami lidí: naděje v Boží příchod, v pokoj, v příchod Boha, který učiní konec všemu smutku a neštěstí. Tyto touhy jsou staré jako lidstvo samo. Slova a představy, kterými vyjádřili lidé jejich naplnění víc jak před 2000 lety, najdeme i v dnešních čteních: pastýř, pokoj, radost, požehnání. Tato slova a skutečnost, která je jimi vyjádřena, nás chce povzbudit k tomu, abychom k sobě nechali přijít milujícího Boha, neboť jen On sám může naplnit naše nejhlubší lidské naděje. Kristus nikdy nenechá své ovce bez ochrany, chrání je před nebezpečím a slibuje jim jistotu a pokoj. Může se nám zdát, že advent a vánoce, které si připomínáme již dva tisíce let, podstatně nezmírnily neštěstí v dějinách lidstva. Bůh však přichází na zem ve skrytosti, v tichosti, to je Jeho způsob. Klepe a zve k sobě člověka, nevnucuje se. Tomu kdo otevře se úplně změní život. Zažije něco nového a neočekávaného, jako Marie. Marie se stává díky své otevřenosti Božímu plánu nositelkou Božího poselství. A tato spása, tento osvobozující příslib září, nutí lidstvo k činnosti: Marie spěchá za Alžbětou. Obě ženy jsou připraveny na neuvěřitelný Boží zásah do svých životů, jejich střetnutí je naplněno Božím Duchem. Obě ženy počaly s konkrétním Božím příslibem. Marie a Alžběta představují vztah lásky mezi Bohem a lidmi. Když k nám Bůh přijde, když v nás Ježíš nadále roste, protože my ho v sobě necháme růst, nedokážeme stejně jako Marie v klidu sedět a dále žít beze změny. Nutí nás to vyjít ven, podělit se s tímto poselstvím s ostatními, navzájem se povzbudit ve víře v neuvěřitelný Boží příslib, a tím pomáhat při budování Jeho království, který nám každý advent o kousek přibližuje!